

התובע:

וולטר צבי סוריאנו, ת"ז 15505761

ע"י ב"כ עוה"ד אילן בומבך ואחי
מרח' ויצמן 2, תל-אביב 64239
טל': 03-6932090, פקס': 03-6932091

- נ ג ד -

הנתבע:

רביב זרוקר, ת"ז 027896067

ע"י ב"כ עוה"ד פישר, בכר, חן, וול, אוריון ושות'
מרח' דניאל פריש 3, תל-אביב
טל': 03-6944249, פקס': 03-6944211

בקשה להוצאת תגובת הנתבע מתיק בית המשפט

1. ביום 13.5.19 הגיש התובע בקשה למחיקת סעיפים מכתב ההגנה (בקשה מס' 6; להלן: "הבקשה").
2. בו ביום הומצאה הבקשה הנ"ל לבא כוח הנתבע.
3. ביום 15.5.19 החליט בית המשפט הנכבד: "הבקשה תתברר במועד הקבוע לדיון". נציין, כי באותה עת היה קבוע דיון קדם משפט ראשון בתיק, ליום 15.9.19.
4. ביום 10.7.19 החליט הנתבע, כך לפתע פתאום, להגיש תגובה לבקשה. תגובה זו נתמכה בתצהירו של אדם בשם דורון סטמפלר. התגובה הוגשה בשעה 14:26.
5. ביום 10.7.19, בשעה 14:58, העביר הנתבע, ישירות לב"כ התובע (הח"מ), שאילתא בעניין התובע, הנסמכת על תצהירו של מר סטמפלר, שהוגש כעשרים דקות קודם לכן, וכל זאת לאור כוונתו של הנתבע לשדר כתבה אודות תוכן התצהיר במהדורת חדשות 13 באותו הערב (20:00).
6. בהמשך בקשה זו נדגיש את משמעות הכרונולוגיה של יום 10.7.19.

תגובת הנתבע הוגשה שלא כדין - ויש להורות על הוצאתה מתיק בית המשפט

7. כאמור לעיל, בית המשפט הנכבד עיין בבקשה והורה כי - "הבקשה תתברר במועד הקבוע לדיון".
8. דהיינו, בית המשפט הנכבד לא ביקש כל תגובה לבקשה.
9. ואכן, הנתבע ככל הנראה הבין כפשוטה את ההחלטה, ולא הגיש תגובה לבקשה. לא 20 ימים לאחר הגשת הבקשה, גם לא 50 ימים לאחר הגשת הבקשה.
10. 57 ימים לאחר הגשת הבקשה, ראה לפתע הנתבע צורך להגיש תגובה לבקשה.
11. במעשה זה, הפר הנתבע את הדין.
12. ראשית, בית המשפט הנכבד לא ביקש כל תגובה לבקשה. ובכל זאת, הנתבע החליט, על דעת עצמו, להגיש תגובה לבקשה.

13. שנית, בהתאם לתקנה 241(ג) לתקנות סדר הדין האזרחי:

"המשיב רשאי להשיב לבקשה תוך עשרים ימים מיום שהומצאה לו או בתוך מועד אחר שקבע בית המשפט או הרשם (להלן – התשובה); בתשובתו יפרט את טיעוניו כולל אסמכתאות, ויצורף לה תצהיר לשם אימות העובדות המשמשות יסוד לתשובה; תצהיר שלא צורף לתשובה בעת הגשתה, לא יצורף לה אלא ברשות בית המשפט."

14. כלומר, אפילו ניתן לפרש את החלטת בית המשפט הנכבד מיום 15.5.19 ככזו שאינה פוסלת תגובה ותשובה, אזי היה על הנתבע להגיש זאת תוך 20 ימים לאחר 14.5.19. הנתבע לא עשה כן. לא 20 ימים "מיום שהומצאה לו", גם לא 55 ימים "מיום שהומצאה לו".

15. שלישית, הנתבע עשה דין לעצמו, הן לעניין עצם הגשת התגובה והן לגבי עיתוי ההגשה (לאחר שלפתע החליט להגיש תגובה לבקשה). במצב דברים בו כבר חלפו ימים רבים לאחר חלוף תקופת 20 הימים "מיום שהומצאה לו", היה חייב הנתבע לבקש היתר מבית המשפט הנכבד להגיש תגובה במועד מאוחר. ואולם, הנתבע לא ביקש היתר להגשה במועד כה מאוחר, ובכך הפר את התקנה.

16. רביעית, והרבה למעלה מן הנדרש, הנתבע הגדיל עשות וכלל בתגובה שהוגשה בניגוד לדין, עובדות שונות וכן ספקולציות בגרוש, שלא נתמכו בתצהיר כלשהו. כוונתנו לסעיפים 3, 4, 5, 13.1, 13.2, 13.4 ו-14 לתגובה (תצהירו של מר סטמפלר "תמך", כביכול, רק בסעיפים 13.3 וכן 13.5-13.7 לתגובה).

17. כלל האמור עד עתה מחייב את הוצאת התגובה והתצהיר התומך בה מחוץ לתיק בית המשפט.

התנהלותו של הנתבע - כעיתונאי שהוא בעל דין בתיק דנן

18. לדברים האמורים לעיל מצטרף עניין מטריד ביותר, הקשור להתנהלותו העיתונאית של הנתבע, ביום הגשת התגובה (10.7.19).

19. זאת לדעת. ביום הגשת התגובה ותצהיר סטמפלר (10.7.19), ולמעשה – עשרים דקות אחרי הגשת התגובה לבית המשפט הנכבד, כבר שלח הנתבע, ישירות לב"כ התובע (הח"מ), שאילתא בעניין התובע, הנסמכת על תצהירו של מר סטמפלר, וכל זאת לקראת כוונתו של הנתבע לשדר כתבה אודות התובע במהדורת חדשות 13 באותו הערב (20:00), תוך התייחסות לאותו התצהיר. הכתבה אכן שודרה ביום 10.7.19, כאייטם ראשי אשר פתח את מהדורת חדשות 13 אותו ערב.

20. מדובר היה בניסיון מגושם, שתפריו גסים ונראים למרחוק, "להלבין" את תצהירו של מר סטמפלר, במובן זה שהנתבע יוכל לשדר בחופשיות את התוכן האמור בתצהיר, ואותו תוכן יהיה מוגן לכאורה מתביעת דיבה (בהתאם להוראת סעיף 13 לחוק איסור לשון הרע).

21. נבקש לסכם כאן את הכרונולוגיה המיוחדת שאותה פירטנו לעיל:

21.1. 14/5/19 : יום הגשת הבקשה.

21.2. 15/5/19 : יום מתן ההחלטה - "הבקשה תתברר במועד הקבוע לדין".

21.3. 5/7/19 : יום חתימת תצהירו של מר סטמפלר.

21.4. 10/7/19, שעה 14:26 : מועד הגשת תגובת הנתבע עם תצהיר סטמפלר.

21.5. 10/7/19, שעה 14:58 : מועד משלוח שאילתת הנתבע אל בא כוח התובע.

21.6. 10/7/19, שעה 20:00 : מועד שידור כתבתו הראשית של הנתבע במהדורת חדשות 13,

הנסמכת על תצהירו של מר סטמפלר.

22. התובע טוען, כי הנתבע נהג כאן במניפולטיביות מובהקת, בכך שהוא לא נדרש כלל להגיב לבקשה; לא תכנן להגיב לבקשה; ממילא, לא הגיב לבקשה תוך 20 ימים "מיום שהומצאה לו"; ממילא, לא פנה לבקש ארכה מיוחדת להגשת תגובה לבקשה; ורק בחלוף 57 ימים מיום הגשת הבקשה, ראה לנכון הנתבע להגיש תגובה לבקשה.

23. התובע יטען, כי הנתבע לא הודרך ע"י התקנות או החלטת בית המשפט הנכבד מיום 15.5.19, אלא דווקא ע"י מציאת הדרך "להלבין" את תצהירו של מר סטמפלר, על מנת לאפשר לו לשדר את האייטם הראשי של מהדורת חדשות 13 של יום 10.7.19, שעסקה בראש הממשלה ובתובע. כשהוא מודרך ע"י שיקול זר לניהולו של ההליך המשפטי דנן, ובהינתן שתקנות סדרי הדין מעניינות אותו כשלג דאשתקד, חיפש הנתבע ולבסוף מצא "פטנט". הנתבע החליט כי באמצעות הגשת תגובה, הוא יוכל "להלבין" את האמור בתצהיר מר סטמפלר, כי אז יהיה מדובר במסמך שהוגש לתיק בית המשפט ואז אז יהיה זה (כך הלך מחשבתו של הנתבע) "פרסום מותר" במובן סעיף 13 לחוק איסור לשון הרע.

24. אלא שהנתבע "שכח" כי בא כוחו כתב ביום 7.5.19 (נספח ג' לבקשה) לב"כ התובע, כי כתב ההגנה שהוגש "עומד בהוראות הדין, ואין כל יסוד משפטי או אחר לדרישת מרשך למחוק סעיפים ונספחים ממנו". התובע אף מאמין, כי האמור בנספח ג' לבקשה, הוא שהביא את בית המשפט הנכבד להחליט ביום 15.5.19, כי הבקשה תידון בדיון הקרוב.

25. ואולם, איך יוכל הנתבע להמשיך ולהכפיש את התובע מבלי להיות נתון לסיכון להיתבע? חשב הנתבע, והמשיך וחשב, ואז הבין כי הגשת התגובה הנ"ל תאפשר זאת. לא משנה כי בא כוחו כבר התייחס לבקשה ביום 7.5.19 וכבר דחה אותה. ממש לא משנה. המטרה קידשה כאן את האמצעים, והנתבע מצא לבסוף במה ל"הלבנת" תצהירו של מר סטמפלר.

26. כל אלה מגיעים כדי שימוש לרעה בהליכי משפט והתנהגות דיונית מחוסרת תום לב. הנתבע עשה כן תוך ניגוד עניינים מובהק, באשר הוא גם נתבע בתיק דנן וגם עיתונאי. תגובת הנתבע שירתה תכלית אחת ויחידה: את היות הנתבע עיתונאי. אין לה קשר אמיתי להיות הנתבע, בעל דין שנתבע.

27. ומזווית אחרת: בעצם שידור כתבה הנסמכת על תצהיר מר סטמפלר, התיימר הנתבע, בכובעו כעיתונאי תחקירים, ליתן לציבור "דין וחשבון נכון והוגן" על האמור בתצהיר (סעיף 13(7) לחוק איסור לשון הרע). ואולם, איך בדיוק יכול הנתבע ליתן לציבור "דין וחשבון נכון והוגן" על האמור בתצהיר, אם הוא משמש כנתבע בתביעה דנן? איך בדיוק יעמוד הנתבע בדרישות לאובייקטיביות?

28. סעיף 15 לתקנון האתיקה של מועצת העיתונות, קובע:

ניגוד עניינים

15א. לא יעמידו עצמם עיתון ועיתונאי במצב בו קיים חשש לניגוד עניינים בין חובותיהם כעיתון

וכעיתונאי לבין כל אינטרס אחר.

29. סעיף 16 לתקנון האתיקה של מועצת העיתונות, קובע:

שימוש לרעה

16א. לא יעשו עיתון ועיתונאי שימוש לרעה במעמדם, בתפקידם או בכוחם לפרסם או להימנע

מפרסום.

ב. לא יעשו עיתון ועיתונאי שימוש פסול במידע שהגיע לידיהם עקב עבודתם.

30. בעירוב התחומין שאפיין את הנתבע, ביום 10.7.19, בין השעות 00:20-26:14, הוא ביזה את מקצוע העיתונות, הפר את תקנון האתיקה של מועצת העיתונות, ושם למרמס את שמו הטוב של התובע, בכך שנתן במה לתצהיר שקרי מפיו של מר סטמפלר.

התצהיר של מר סטמפלר איננו רלוונטי כלל לתגובת הנתבע לבקשה

31. מי שמביט בניסוח הסיפא לסעיף 13.3 לתגובת הנתבע, מבין עד כמה אילץ הנתבע את התצהיר החדש על תגובתו. ממתי מצרפים ראיה חדשה לתגובה של נתבע לבקשת התובע למחוק כמה סעיפים מכתב ההגנה?? ברור שמדובר באילוץ מלאכותי לכפות את תצהירו של מר סטמפלר על תגובת הנתבע, לצורך "הלבנתו" ולצורך שידור האייטס הראשי כאמור.
32. בסעיף 13.5 לתגובת הנתבע, הוא טען כי התובע טען "כי מעולם לא ביצע פעילות מסוג זה". טענה זו לא נטענה בסעיף 16ה לבקשה (שהתייחס לסעיף 27 לכתב ההגנה).
33. גם הניסיון, בסעיף 13.6 לתגובת הנתבע, לקשור בין האמור בסעיף 28 לכתב ההגנה, לסעיף 16ו לבקשה, לאמור בתצהירו של מר סטמפלר, הינו מלאכותי ומעורר השתאות.
34. גם הניסיון, בסעיף 13.7 לתגובת הנתבע, לקשור בין האמור בסעיף 29 לכתב ההגנה, לסעיף 16ז לבקשה, לאמור בתצהירו של מר סטמפלר, הינו מלאכותי ומעורר השתאות. בתצהיר סטמפלר אין כל איזכור לעו"ד מולכו[!!!], ואילו סעיף 29 לכתב ההגנה עוסק בלעדית בעו"ד מולכו. בסעיף 16ז לבקשה, התובע טען כי הטיעון בעניין עו"ד מולכו והמסמכים שאותם צירף הנתבע (תוך הפרת חיסיון עו"ד-לקוח) אינם רלוונטיים לתביעה דנן. מה הקשר בין טיעוני התובע לבין תצהיר סטמפלר, שכאמור, איננו מזכיר במילה את עו"ד מולכו!?
35. הנתבע גם התעלם מסעיפים 15-7 לבקשה, אשר המחישו את הפגם היסודי (והאבסורדי) בכתב הגנתו, במיוחד בהקשר הסעיפים מושא הבקשה. אך כאמור, הציפייה כי תגובת הנתבע תהיה עניינית או חלילה תשיב על האמור בבקשה, הינה מוגזמת ומיותרת. תגובת הנתבע לא באמת נועדה להשיב על הבקשה, אלא רק לשמש פלטפורמה מלאכותית ל"הלבנתו" האמור בתצהירו של מר סטמפלר.

תצהירו של מר סטמפלר - שקרי

36. תצהירו של סטמפלר הוא תצהיר שקר. תצהיר סטמפלר אפילו לא כותב באיזה תיק הוא מוגש ובמה בדיוק הוא תומך, או אפילו לבקשת מי נערך התצהיר. סעיף 1 לתצהיר מנוסח בדרך חריגה מאוד, מבלי לפרט עובדות בסיסיות כגון אלה שציינו כאן.
37. לעיצומו של דבר: התצהיר שקרי. לרה"מ נתניהו לא היה כל חלק בחברת יוניברס, וגם לא בכל חברה אחרת שהתובע קשור בה, לא במישרין ולא בעקיפין.
38. התובע הכיר את אנסירה רק באמצע שנת 2006, כך שהוא לא יכול היה להכיר את אנסירה ל"שר האוצר נתניהו", משום שנתניהו סיים את הקדנציה בחודש אוגוסט 2005[!].
39. בעיני התובע, מאוד משונה שמר סטמפלר שקט על שמריו 13 שנים תמימות, ו"במקרה" תצהירו מצא את הדרך לידי של הנתבע, והנה בחודש יולי 2019 הוא בוחר לצאת עם סיפורו המופרך, כחודשיים לפני יום הבחירות לכנסת.
40. בתצהיר יש תמיחה מובנית: אם סטמפלר באמת ראה למול עיניו "שחיתות" כה עמוקה, מדוע הוא בחר להתקשר עם חברה כזו ולספק לה שירותים???

41. גם בכיר מערכת הביטחון לשעבר, אבי (וייס) לבנה, שהיה שותף לפגישות עם סטמפלר והתובע, הכחיש לחלוטין בפני התובע, את האמירות של סטמפלר על "שותפות" עם מר נתניהו. גם הוא טוען בבירור, כי לא נאמרו מעולם דברים מהסוג הזה. גם הוא יודע אישית שלמר נתניהו לא היה כל קשר לחברה, במישרין או בעקיפין.

42. גם האמירה של סטמפלר – כי מר נתניהו "בתפקידו כשר האוצר" "מכר את מכרות תמנע" לאנסירה ב-70 מיליון דולר, מתקשה להתכתב עם המציאות. שר התשתיות הלאומיות לאורך 2005, היה פואד בן אליעזר ז"ל, ועניין זיכיון הכרייה היה בתחומי משרדו בלבד.

43. בקשה זו נתמכת בתצהירו של התובע.

44. אשר על כן, יתבקש בית המשפט הנכבד להורות על הוצאת תגובת הנתבע ותצהירו של מר סטמפלר מתיק בית המשפט, וכן לחייב את הנתבע לשלם לתובע הוצאות משפט ושכר טרחת עורך דין בתוספת מע"מ כחוק.

מן הדין ומן הצדק להיעתר לבקשה.

אילן בומבד, עו"ד
בי"כ התובע

תצהיר

אני הח"מ, וולטר צבי סוריאנו, ת"ז 15505761, לאחר שהוזהרתי כי עליי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזאת בכתב, כדלקמן:
הנני התובע בת"א 02-18-43260 סוריאנו נ' דרוקר, בבית משפט השלום בת"א.
הנני עושה תצהירי זה בתמיכה לבקשה להוצאת תגובת הנתבע ותצהירו של מר סטמפלר מתיק בית המשפט.

העובדות המפורטות בתצהירי זה ידועות לי מידיעה אישית אלא אם כן צוין מקור הידיעה ו/או מתוך עיון במסמכים. ככל שהאמור בתצהיר כולל התייחסות לעניינים משפטיים, הדבר נעשה על סמך ייעוץ משפטי שקיבלתי. להלן אכונה בתצהירי זה – "התובע".

1. ביום 13.5.19 הגיש התובע בקשה למחיקת סעיפים מכתב ההגנה (בקשה מס' 6; להלן: "הבקשה").
2. בו ביום הומצאה הבקשה הנ"ל לבא כוח הנתבע.
3. ביום 15.5.19 החליט בית המשפט הנכבד: "הבקשה תתברר במועד הקבוע לדין". נציין, כי באותה עת היה קבוע דיון קדם משפט ראשון בתיק, ליום 15.9.19.
4. ביום 10.7.19 החליט הנתבע, כך לפתע פתאום, להגיש תגובה לבקשה. תגובה זו נתמכה בתצהירו של אדם בשם דורון סטמפלר. התגובה הוגשה בשעה 14:26.
5. ביום 10.7.19, בשעה 14:58, העביר הנתבע, ישירות לב"כ התובע (הח"מ), שאילתא בעניין התובע, הנסמכת על תצהירו של מר סטמפלר, שהוגש כעשרים דקות קודם לכן, וכל זאת לאור כוונתו של הנתבע לשדר כתבה אודות תוכן התצהיר במהדורת חדשות 13 באותו הערב (20:00).
6. בהמשך תצהירי אדגיש את משמעות הכרונולוגיה של יום 10.7.19.

תגובת הנתבע הוגשה שלא כדין - ויש להורות על הוצאתה מתיק בית המשפט

7. כאמור לעיל, בית המשפט הנכבד עיין בבקשה והורה כי - "הבקשה תתברר במועד הקבוע לדין".
8. דהיינו, בית המשפט הנכבד לא ביקש כל תגובה לבקשה.
9. ואכן, הנתבע ככל הנראה הבין כפשוטה את ההחלטה, ולא הגיש תגובה לבקשה. לא 20 ימים לאחר הגשת הבקשה, גם לא 50 ימים לאחר הגשת הבקשה.
10. 57 ימים לאחר הגשת הבקשה, ראה לפתע הנתבע צורך להגיש תגובה לבקשה.
11. במעשה זה, הפר הנתבע את הדין.
12. ראשית, בית המשפט הנכבד לא ביקש כל תגובה לבקשה. ובכל זאת, הנתבע החליט, על דעת עצמו, להגיש תגובה לבקשה.
13. שנית, אפילו ניתן לפרש את החלטת בית המשפט הנכבד מיום 15.5.19 ככזו שאינה פוסלת תגובה ותשובה, אזי היה על הנתבע להגיש זאת תוך 20 ימים לאחר 14.5.19. הנתבע לא עשה כן. לא 20 ימים "מיום שהומצאה לו", גם לא 55 ימים "מיום שהומצאה לו".
14. שלישית, הנתבע עשה דין לעצמו, הן לעניין עצם הגשת התגובה והן לגבי עיתוי הגשה (לאחר שלפתע החליט להגיש תגובה לבקשה). במצב דברים בו כבר חלפו ימים רבים לאחר חלוף תקופת 20 הימים

- "מיום שהומצאה לו", היה חייב הנתבע לבקש היתר מבית המשפט הנכבד להגיש תגובה במועד מאוחר. ואולם, הנתבע לא ביקש היתר להגשה במועד כה מאוחר, ובכך הפר את התקנה.
15. רביעית, והרבה למעלה מן הנדרש, הנתבע הגדיל עשות וכלל בתגובה שהוגשה בניגוד לדין, עובדות שונות וכן ספקולציות בגרוש, שלא נתמכו בתצהיר כלשהו. כוונתנו לסעיפים 3, 4, 5, 13.1, 13.2, 13.4 ו-14 לתגובה (תצהירו של מר סטמפלר "תמך", כביכול, רק בסעיפים 13.3 וכן 13.5-13.7 לתגובה).
16. כלל האמור עד עתה מחייב את הוצאת התגובה והתצהיר התומך בה מחוץ לתיק בית המשפט.

התנהלותו של הנתבע - כעיתונאי שהוא בעל דין בתיק דנן

17. לדברים האמורים לעיל מצטרף עניין מטריד ביותר, הקשור להתנהלותו העיתונאית של הנתבע, ביום הגשת התגובה (10.7.19).
18. זאת לדעת. ביום הגשת התגובה ותצהיר סטמפלר (10.7.19), ולמעשה – עשרים דקות אחרי הגשת התגובה לבית המשפט הנכבד, כבר שלח הנתבע, ישירות לבי"כ התובע, שאילתא בעניין התובע, הנסמכת על תצהירו של מר סטמפלר, וכל זאת לקראת כוונתו של הנתבע לשדר כתבה אודות התובע במהדורת חדשות 13 באותו הערב (20:00), תוך התייחסות לאותו התצהיר. הכתבה אכן שודרה ביום 10.7.19, כאייטם ראשי אשר פתח את מהדורת חדשות 13 אותו ערב.
19. מדובר היה בניסיון מגושם, שתפריו גסים ונראים למרחוק, "להלביץ" את תצהירו של מר סטמפלר, במובן זה שהנתבע יוכל לשדר בחופשיות את התוכן האמור בתצהיר, ואותו תוכן יהיה מוגן לכאורה מתביעת דיבה (בהתאם להוראת סעיף 13 לחוק איסור לשון הרע).
20. נבקש לסכם כאן את הכרונולוגיה המיוחדת שאותה פירטנו לעיל:
- 20.1. 14/5/19 : יום הגשת הבקשה.
- 20.2. 15/5/19 : יום מתן ההחלטה - "הבקשה תתברר במועד הקבוע לדיון".
- 20.3. 5/7/19 : יום חתימת תצהירו של מר סטמפלר.
- 20.4. 10/7/19, שעה 14:26 : מועד הגשת תגובת הנתבע עם תצהיר סטמפלר.
- 20.5. 10/7/19, שעה 14:58 : מועד משלוח שאילתת הנתבע אל בא כוח התובע.
- 20.6. 10/7/19, שעה 20:00 : מועד שידור כתבתו הראשית של הנתבע במהדורת חדשות 13, הנסמכת על תצהירו של מר סטמפלר.
21. הנתבע נהג כאן במניפולטיביות מובהקת, בכך שהוא לא נדרש כלל להגיב לבקשה; לא תכנן להגיב לבקשה; ממילא, לא הגיב לבקשה תוך 20 ימים "מיום שהומצאה לו"; ממילא, לא פנה לבקש ארכה מיוחדת להגשת תגובה לבקשה; ורק בחלוף 57 ימים מיום הגשת הבקשה, ראה לנכון הנתבע להגיש תגובה לבקשה.
22. הנתבע לא הודרך ע"י התקנות או החלטת בית המשפט הנכבד מיום 15.5.19, אלא דווקא ע"י מציאת הדרך "להלביץ" את תצהירו של מר סטמפלר, על מנת לאפשר לו לשדר את האייטם הראשי של מהדורת חדשות 13 של יום 10.7.19, שעסקה בראש הממשלה ובתובע. כשהוא מודרך ע"י שיקול זר לניהולו של ההליך המשפטי דנן, ובהינתן שתקנות סדרי הדין מעניינות אותו כשלג דאשתקד, חיפש הנתבע ולבסוף מצא "פטנט". הנתבע החליט כי באמצעות הגשת תגובה, הוא יוכל "להלביץ" את האמור בתצהיר מר סטמפלר, כי אז יהיה מדובר במסמך שהוגש לתיק בית המשפט ואז יהיה זה (כך הלך מחשבתו של הנתבע) "פרסום מותר" במובן סעיף 13 לחוק איסור לשון הרע.

23. אלא שהנתבע "שכח" כי בא כוחו כתב ביום 7.5.19 (נספח ג' לבקשה) לבי"כ התובע, כי כתב ההגנה שהוגש "עומד בהוראות הדין, ואין כל יסוד משפטי או אחר לדרישת מרשך למחוק סעיפים ונספחים ממנו". התובע אף מאמין, כי האמור בנספח ג' לבקשה, הוא שהביא את בית המשפט הנכבד להחליט ביום 15.5.19, כי הבקשה תידון בדיון הקרוב.

24. ואולם, איך יוכל הנתבע להמשיך ולהכפיש את התובע מבלי להיות נתון לסיכון להיתבע? חשב הנתבע, והמשיך וחשב, ואז הבין כי הגשת התגובה הנ"ל תאפשר זאת. לא משנה כי בא כוחו כבר התייחס לבקשה ביום 7.5.19 וכבר דחה אותה. ממש לא משנה. המטרה קידשה כאן את האמצעים, והנתבע מצא לבסוף במה ל"הלבנת" תצהירו של מר סטמפלר.

25. כל אלה מגיעים כדי שימוש לרעה בהליכי משפט והתנהגות דיונית מחוסרת תום לב. הנתבע עשה כן תוך ניגוד עניינים מובהק, באשר הוא גם נתבע בתיק דן וגם עיתונאי. תגובת הנתבע שירתה תכלית אחת ויחידה: את היות הנתבע עיתונאי. אין לה קשר אמיתי להיות הנתבע, בעל דין שנתבע.

26. ומזווית אחרת: בעצם שידור כתבה הנסמכת על תצהיר מר סטמפלר, התיימר הנתבע, בכובעו כעיתונאי תחקירים, ליתן לציבור "דין וחשבון נכון והוגן" על האמור בתצהיר (סעיף 13(7) לחוק איסור לשון הרע). ואולם, איך בדיוק יכול הנתבע ליתן לציבור "דין וחשבון נכון והוגן" על האמור בתצהיר, אם הוא משמש כנתבע בתביעה דן? איך בדיוק יעמוד הנתבע בדרישות לאובייקטיביות?

27. סעיף 15 לתקנון האתיקה של מועצת העיתונות, קובע:

ניגוד עניינים

15א. לא יעמידו עצמם עיתון ועיתונאי במצב בו קיים חשש לניגוד עניינים בין חובותיהם כעיתון

וכעיתונאי לבין כל אינטרס אחר.

28. סעיף 16 לתקנון האתיקה של מועצת העיתונות, קובע:

שימוש לרעה

16א. לא יעשו עיתון ועיתונאי שימוש לרעה במעמדם, בתפקידם או בכוחם לפרסם או להימנע

מפרסום.

ב. לא יעשו עיתון ועיתונאי שימוש פסול במידע שהגיע לידיהם עקב עבודתם.

29. בעירוב התחומין שאפיין את הנתבע, ביום 10.7.19, בין השעות 20:00-14:26, הוא ביזה את מקצוע העיתונות, הפר את תקנון האתיקה של מועצת העיתונות, ושם למרמס את שמו הטוב של התובע, בכך שנתן במה לתצהיר שקרי מפיו של מר סטמפלר.

התצהיר של מר סטמפלר איננו רלוונטי כלל לתגובת הנתבע לבקשה

30. מי שמביט בניסוח הסיפא לסעיף 13.3 לתגובת הנתבע, מבין עד כמה אילץ הנתבע את התצהיר החדש על תגובתו. ממותי מצרפים ראייה חדשה לתגובה של נתבע לבקשת התובע למחוק כמה סעיפים מכתב ההגנה!!! ברור שמדובר באילוץ מלאכותי לכפות את תצהירו של מר סטמפלר על תגובת הנתבע, לצורך "הלבנתו" ולצורך שידור האייטס הראשי כאמור.

31. בסעיף 13.5 לתגובת הנתבע, הוא טען כי התובע טען "כי מעולם לא ביצע פעילות מסוג זה". טענה זו לא נטענה בסעיף 16 לבקשה (שהתייחס לסעיף 27 לכתב ההגנה).

32. גם הניסיון, בסעיף 13.6 לתגובת הנתבע, לקשור בין האמור בסעיף 28 לכתב ההגנה, לסעיף 16 לבקשה, לאמור בתצהירו של מר סטמפלר, הינו מלאכותי ומעורר השתאות.

33. גם הניסיון, בסעיף 13.7 לתגובת הנתבע, לקשור בין האמור בסעיף 29 לכתב ההגנה, לסעיף 16 לבקשה, לאמור בתצהירו של מר סטמפלר, הינו מלאכותי ומעורר השתאות. בתצהיר סטמפלר אין כל איזכור לעו"ד מולכו!!!, ואילו סעיף 29 לכתב ההגנה עוסק בלעדית בעו"ד מולכו. בסעיף 16 לבקשה, התובע טען כי הטיעון בעניין עו"ד מולכו והמסמכים שאותם צירף הנתבע (תוך הפרת חיסיון עו"ד-לקוח) אינם רלוונטיים לתביעה דגן. מה הקשר בין טיעוני התובע לבין תצהיר סטמפלר, שכאמור, איננו מזכיר במילה את עו"ד מולכו?!

34. הנתבע גם התעלם מסעיפים 7-15 לבקשה, אשר המחישו את הפגם היסודי (והאבסורדי) בכתב הגנתו, במיוחד בהקשר הסעיפים מושא הבקשה. אך כאמור, הציפייה כי תגובת הנתבע תהיה עניינית או חלילה תשיב על האמור בבקשה, הינה מוגזמת ומיותרת. תגובת הנתבע לא באמת נועדה להשיב על הבקשה, אלא רק לשמש פלטפורמה מלאכותית ל"הלבנת" האמור בתצהירו של מר סטמפלר.

תצהירו של מר סטמפלר - שקרי

35. תצהירו של סטמפלר הוא תצהיר שקר. תצהיר סטמפלר אפילו לא כותב באיזה תיק הוא מוגש ובמה בדיוק הוא תומך, או אפילו לבקשת מי נערך התצהיר. סעיף 1 לתצהיר מנוסח בדרך חריגה מאוד, מבלי לפרט עובדות בסיסיות כגון אלה שציינו כאן.

36. לעיצומו של דבר: התצהיר שקרי. לרה"מ נתניהו לא היה כל חלק בחברת יוניברס, וגם לא בכל חברה אחרת שהתובע קשור בה, לא במישרין ולא בעקיפין.

37. התובע הכיר את אנסירה רק באמצע שנת 2006, כך שהוא לא יכול היה להכיר את אנסירה ל"שר האוצר נתניהו", משום שנתניהו סיים את הקדנציה בחודש אוגוסט 2005[!].

38. בעיניי, מאוד משונה שמר סטמפלר שקט על שמריו 13 שנים תמימות, ו"במקרה" תצהירו מצא את הדרך לידיו של הנתבע, והנה בחודש יולי 2019 הוא בוחר לצאת עם סיפורו המופרך, כחודשיים לפני יום הבחירות לכנסת.

39. בתצהיר יש תמיהה מובנית: אם סטמפלר באמת ראה למול עיניו "שחיתות" כה עמוקה, מדוע הוא בחר להתקשר עם חברה כזו ולספק לה שירותים?!

40. גם בכיר מערכת הביטחון לשעבר, אבי (וייס) לבנה, שהיה שותף לפגישות עם סטמפלר והתובע, הכחיש לחלוטין בפניי את האמירות של סטמפלר על "שותפות" עם מר נתניהו. גם הוא טוען בבירור, כי לא נאמרו מעולם דברים מהסוג הזה. גם הוא יודע אישית שלמר נתניהו לא היה כל קשר לחברה, במישרין או בעקיפין.

41. גם האמירה של סטמפלר – כי מר נתניהו "בתפקידו כשר האוצר" "מכר את מכרות תמנע" לאנסירה ב-70 מיליון דולר, מתקשה להתכתב עם המציאות. שר התשתיות הלאומיות לאורך 2005, היה פואד בן אליעזר ז"ל, ועניין זיכיון הכרייה היה בתחומי משרדו בלבד.

זה שמי, זו חתימתי, ותוכן תצהירי דלעיל אמת.

וולטר צבי סוריאנו

אישור

הנני מאשר כי ביום 11.7.19, הופיע בפניי, עו"ד שלמה רבשאפן, וולטר צבי סוריאנו, ת"ז 15505761, ולאחר שהוזהרתיו כי עליו לומר את האמת, וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות הצהרתו דלעיל וחתם עליה בפניי.

שלמה רבשאפן, עו"ד

מ.ר. 29336

שלמה רבשאפן, עו"ד